

Ἐδῶ κι' ἐκεῖ πετάξετε
 μὲ φαντασίας ἄλματα,
 καὶ σεβαστὰ κυττάξετε
 προγόνων μας ἀγάλματα,
 τοῦ Κοραΐ τοῦ Χιώτη,
 τοῦ Ρήγα, τοῦ Δεσπότη.

Ἐμεῖς τοὺς βαρβάρηκαμε τόσο καιρὸ κι' ἐκείνους
 ἔμπροστά μας νὰ τοὺς βλέπωμε βωβούς καὶ μαρμαρίνους.
 Ἐν τούτοις σὲς ἂν θέλετε ἔμπροστά τους γονατίσετε...
 σὰς τοὺς πουλοῦμε... πάρτε τους ἰστὸ Τόκμο νὰ τοὺς στήσετε.

Διαβάσετε τὸ Σύνταγμα καὶ κάθε του θεσμὸν,
 ποῦ ἴσ' ἂν Ἕλληνων κρέμεται τὸν πατριωτισμὸν.
 Κυττάξετε πολιτικούς καὶ πολιτευομένους,
 ὅπου σ' ἂν Δράκοι τὸ φρουροῦν ὡς ἀγκυρὰν τοῦ γένους,
 κι' ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ παπῆ καθβάλα τῶν ἀντίδρακ,
 καὶ τοῦτος εἶναι: γιὰ τὸν Ζῶπ κι' ἐκείνους γιὰ τὰ σίδερα.

Καὶ τυπωμένα σχέδια διαβάσετε κι' ἀτύπωτα,
 κι' αὐτὸς κι' ἐκείνους κάθε τι
 φαίνεται τώρα πῶς ζητεῖ,
 ἀλλ' ἂν κυττάξετε καλὰ κανεῖς δὲν θέλει τίποτα.

Νὰ διοικήσεις, κουτοί, γιὰ μεγάλους καὶ μικρούς,
 εἰς ἡμέρας ἐκλογῶν ἀναστίνετε κεφρούς,
 πάρτε τὰ προγράμματα μας, σωστικὰ κηρύγματα,
 πάρτε καὶ γραπτῶν σκηνίδες γιὰ θεσμῶν στρώματα,
 τὰς σκιάς τῶν προπατόρων καὶ τὰς ἱεράς των θύκας,
 τῆς Ἐλῆρ καὶ τὸ Κορδῶν καὶ τὴν φύλα τῆς Μαρίνας.

Πάρτε παρακαλῶ
 τὸνε κι' ἄλλο μας καλό,
 κι' Ἀστυνομικὰ μοντέλα
 καὶ τραβήξετε κορδέλα.

Ἐστους νόμους τοὺς παλῶν καὶ τοὺς προσφάτους
 τρυφήστε καὶ σὲς μετ' ἀπληστίας,
 κι' ὅσο γιὰ τὴν σεφάλια τοῦ κράτους
 ῥωτᾶτε καὶ τὸν Κύρο τῆς Ἐστίας.

Κι' ἂν πᾶτε στὰς Μικῆνας κι' ἄλλα μέρη
 καὶ λαγκαθιάς περάσετε καὶ δάση,
 τὸν νοῦ σας μῆπως μέρα μεσομέρι
 κάποιος λογοτομολόγος σὲς πιάσει,
 κι' ἐνθυμηθῆτ' ἐκείνον τὸν Ἄμποι
 καὶ μᾶς εἰπῆτε τότε: τί χαμοποῖ;

Σὰς βεβαῖα πῶς τώρα μετ' ἄλιγον
 θὰ κἀνωμε Στρατοῦ Ἰποστρατήγων,
 κι' ἂν ἄγικαι μέρακι μείνῃτ' ἐδῶ πέρα
 μὲς στὸν κοινοστέρφανον αἰθέρα,
 θὰ ἴδῃτ' ὃ Κάτο, Χίδες καὶ Χοκίκι,
 τὴν Θούελλα, τὴν Δόξα, καὶ τὴν Νίκη,
 τὰν τιτορπλίλικα μας τὰ σπουδαία,
 ποῦ συμβολίζου καθεμὰς ἰδέα.

Τὴν Δόξα θὰ τὴν ἔρῃτε μὲς στὰ χάλια μας,
 τὴν Νίκη μὲς στὸς λόγους καὶ στὰ σάλια μας,
 τὴν Θούελλα στὰ δόλια τὰ κεφάλια μας.

Ρωμῶν σὺνέρονται, τὰ δόντια τρέξου,
 κι' ὄλο συσκέπτονται καὶ ψυθιρίζου,
 πάντα συσπῆσαι καὶ ψυθιρίσματα
 καὶ στὸ κρεβάτι στριφογυρίσματα.

Κυττάτε γύρω πόσο σωτήρες!
 τί γενναίους, τί χαρακτήρες!
 Τυφλά ἔμπροστά των νάχουσι ἡ Βροῦτοι...
 βάρδα φουρνέλο, ἔρωμῃ μαρουτί.

Ἰπὸ κωφῶν ἀκούεται ψυθιρισμὸς καὶ κρότος,
 καπνίζου ἀποτοίγαρα, καπνίζου κεφαλαί,
 κι' Ἀριστογείτονες πολλοὶ βαδίζου εἰς τὸ σκότος
 ἐν μύρτου κρύπτοντες κλαδί μαρκοῦτοι ναργιλέ.

Τὰ τῆς Ἑλλάδος τρώπαια καὶ βάρσα καὶ βλαστήματα,
 καὶ τώρα τῦρτε, ζῆλευτὰ τῆς Ἄπω μας βλαστήματα,
 ἰστὸ Τόκμο καὶ στὴν Ἰεδῶ
 κι' ὃ νοῦς σας πάντα νὰν' ἐδῶ.

Νὰ πῆτε πῶς γνωρίσατε τὸν Φασουλῆ τὸν κοῦκο,
 νὰ πῆτε χαιρετίσματα πολλὰ καὶ στὴν Χαρούικα,
 κι' ἂν ἔλθῃ κάποτε κι' αὐτὴ στὸν τόπο τὸν τραμποῦκο
 τότε δὲν θάχωμε κι' ἐμεῖς ὑποδοχῆς σουρτουκο.

Εἰς τὸ καλό, Κεμάθα μου, Λεκαθα, Γκαρσουβίχα,
 σὰς χαιρετῶ κι' ὃ Φασουλῆς,
 κι' ἐκεῖ ποῦ πᾶτε, προσφιλεῖς,
 φροντίστε παρακαλῶ νὰ ἔρῃτε καὶ τὸν Μίχα.

Καὶ καρπόσαι ποσιλαῖς,
 μ' ἄλλους λόγους ἔγγυλαῖς.

Παλμοί, φλογῶδες πάθος κι' αἰσθήματος ἀβρότης,
 ποιήματα Σοφίας Οἰκομειδίου πρώτης.

Διὰ πᾶσαν ἔργασίαν ὃ Φωρμὸς θὰ σὲς σπυθήσῃ
 τὸ λαμπρὸν Τυπογραφικὸν Ἐδοσεῖον τοῦ Διονύσιου.
 Ὅ, τι τυπωθῆ σὲ τούτῳ βγαλεῖ πάντα θαλασσῶ...
 ἰστὴν ὁδὸν τοῦ Πραξιτέλιου, σὲς ἔων ἀρεθὸς ἐπιπῶ.

Φραγκίσιος Κωνσταντίνος, ἱστορογράφους κρήνης,
 ὅσοι ἔσονται καθέως τῆς μόδας διαπότης.
 Τὴν ἔσση τοῦ ναλοναισοῦ κι' ἐγὼ καλῆ τῆς βροῖκα
 μονάχα γιὰ ἰστίες κοστούμια σὲν Φραγκίσιου.
 Μαγεῖται τοὺς πελάτας του καὶ λεβεντῆ τοὺς θίνας
 καὶ ποῖον ἄλιγον ποῖον τὸν κῆνος φηγοῦσι.
 Διὰ πρὸς τοῦτον σπεύσατε μὲ πᾶσης τὸ διάκμων...
 ὁδὸς Σαδίου, κῆνωσι εἰς τὸ γινώσκον Ἀρσάκιον.